

STANDAERT, Bob (eigenlijk Louis Charles Robert), ingenieur en industrieel (Waarschoot 30 oktober 1883 - Balgerhoeke 25 november 1958). De veelzijdige activiteiten van Bob Standaert in de V.B. bleven onder een waas van geheimzinnigheid verborgen, omdat hij zich buiten de partijpolitiek hield en weinig of niet in het openbaar optrad. Als leider van kunstmestfabrieken was hij een van de weinige Vlaamsgezinde grote industriëlen. Hij bewoog zich in de internationale sfeer als secretaris van het syndicaat van kunstmestfabrikanten, terwijl zijn huwelijk met een Engelse vrouw hem buitenlandse familierelaties verschafte. De tot extremisme geneigde Vlaamsgezindheid van Standaert was essentieel Grootnederlands gericht.

Voor 1914 was hij penningmeester van het Katholiek Vlaamsch Oud-Hoogstudentenverbond van Oost-Vlaanderen. Tijdens de Duitse bezetting van 1914-'18 noopte het onstuimig optreden van de Gentse groep Jong-Vlaanderen hem zich van het activisme te distantiëren. Na de wapenstilstand nam hij onmiddellijk contact met de leidende figuren van de Frontbeweging en trad op als verbindingsman met de in Nederland verblijvende activisten. Zo bezorgde hij in augustus 1919 aan het Vlaamsch Persbureau (z. aldaar) in Den Haag een afschrift van de geheime nota van minister P. Hymans aan de in Nederlands Limburg werkzame Belgische agenten. Standaert was intiem bevriend met priester Rob. de Smet en steunde de initiatieven van deze laatste. Zo werkten ze samen in Het Veem Ick wijck niet af, met de priesters C. Verschaeve, Od. Spruytte en K. van der Espt, J. van Severen, J. Leuridan, J.O. de Gruyter e.a. In 1921 was hij in Den Haag bij de stichtingsvergadering van het Verbond van Vlaamsche Nationalisten De Blauwvoet. In 1924 nam hij deel aan de stichting van een Katholiek Vlaamsch Secretariaat te Gent. Hij behoorde ook tot de groep van het weekblad Vlaanderen, dat onder de leiding van J. de Decker en R. de Smet stond.

In 1921 stond Standaert achter J.O. de Gruyter bij de stichting van Het Vlaamsche Volkstooneel. In 1930 werd hij lid van de Raad van Beheer van het Nieuw Volkstooneel, dat onder leiding stond van Staf Bruggen en in 1931 de naam van Nationaal Vlaamsch Tooneel aannam. In 1932 was Standaert medestichter en financier van het blad De Nieuwe Voorpost, dat onder leiding van F. Parasie en Rosa de Guchtenaere stond. Hoewel hij nadien zelf niet meer op de voorgrond trad, was hij een der voornaamste mecenasen van al wat op nationalistisch en cultureel gebied gebeurde.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog hield hij nauw contact met J. Goossenaerts en pater J. Callewaert. Een van zijn zonen werd aan het Oostfront vermist. Dit bezorgde hem moeilijkheden in de repressie-tijd.

FRANS VAN DER ELST
en HENDRIK D. MOMMAERTS